

సమాధి గుణవారం నేర్చుకునే స్థలమూ లేక జాతర స్థలమూ?!

మేము ఇంతకు ముందు రాసినట్లు సమాధి నిశ్చయంగా గొప్ప భయాందోళనకరమైన ప్రదేశం. దైవప్రవక్త (సల్లం) స్వయంగా ఆ మాట చెప్పారు. “నేను సమాధికంటే భయాందోళనకరమైన ప్రదేశమేదీ చూడలేదు” (తిర్మిజీ). ఒకరి అంత్యక్రియల్లో దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధికి తలవైపున కుర్రొని ఉన్నారు. ఆ సమయంలో ఆయన సమాధి పీడనాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఎంతగా విలపించారంటే ఆయన కన్నీటితో సమాధి మట్టి తడిచిపోయింది. ఆయన ఇంకా ఇలా అన్నారు. “నా సాదరులారా! దీని కోసం ఏమైనా సన్నాహలు చేసుకోండి” (తిర్మిజీ). ఆయన స్వయంగా సమాధి శిక్షనుంచి శరణు కోరుకోమని హితోపదేశం చేశారు. ఆయన అవలంబించిన విధానం ఫలితంగా సమాధి ప్రస్తావన రాగానే ఆయన అనుచరులు కన్నీరు మున్నీరుగా విలపించేవారు, దుఃఖ పడేవారు.

హాజ్రత్ సల్మాన్ ఫార్మ్ (రజి) ఇలా అంటున్నారు: మూడు విషయాలు నన్ను దుఃఖానికి గురిచేస్తాయి. వాటిమూలంగా నేను కన్నీరుమున్నీరుగా విలపిస్తాను: మొదటటిది. దైవప్రవక్త యొడుబాటు దుఃఖం. రెండోది, సమాధి శిక్ష. మూడోది, ప్రశయభయం. హాజ్రత్ మాలిక్ బిన్ దీనార్ (రహ్మాన్) చావుని, సమాధిని గుర్తుచేసుకొని సామ్మసిల్లిపాయేలా ఏడ్చేవారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) కేవలం ప్రజలకు పరలోకం గుర్తుకురావాలన్న ఉద్దేశ్యంతోనే తన అనుచర సమాజానికి సమాధుల్ని సందర్శించేందుకు అనుమతినిచ్చారు (తిర్మిజీ).

ముస్కుడె అహ్మద్ లోని వాక్యాలు ఇలా ఉన్నాయి: “సమాధుల్ని సందర్శించండి. ఎందుకంటే సమాధుల సందర్శనం గుణపారం నేర్చుతుంది”. అంటే ఆ సమయంలో మనిషి ప్రపంచాన్ని మర్మిపోయి పరలోకంవైపు దృష్టిసారిస్తాడు. ప్రపంచం ఆశాశ్వతం అన్న విషయం గురించి ఆలోచించటానికి అవకాశం లభిస్తుంది. ఇతరుల సమాధులు చూసి తన సమాధి గుర్తొస్తుంది. తాత్కాలికమైన ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల కోసం దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు అవిధియత చూపుతున్నందుకు బాధ, పశ్చాత్మాపాలు కలుగుతాయి. తను చేసిన పాపాలకు పశ్చాత్మాపపడి మన్మింపుని వేదుకుందామనే కోరిక పుడుతుంది. కానీ నేడు మన నాట సమాధుల దగ్గర జరుగుతున్న దాని ఫలితం పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంది. మీరే ఆలోచించండి! ఏ సమాధుల దగ్గరయితే ప్రేమ పురాణాలు, బహుదైవారాధన విషయాలు నిండి ఉండే ఖవ్యాలీ గాన కచేరీలు జరుగుతాయో అక్కడ పరలోక జ్ఞాపకాలు ఎలా వస్తాయి? డోలు, ధమరుకాల వాద్యం మత్తులో యువతీయువకులు ఉంగిపోతూ ఉన్నచోట ముంకిర నక్కిర జ్ఞాపకం ఎలా వస్తారు?

2001 ఏప్రిల్ నెలలో జరిగిన సంఘటన గుర్తుచేసుకోండి! పాకపతన్ ప్రదేశంలోని బాబా ఫరీద్ దర్గా దగ్గర జాతర సందర్భంగా స్వర్యద్వారం (అనబడే ఒక ప్రత్యేకద్వారం) గుండా వెళ్లాలని కోరుకున్న జనసందోహం మధ్య జరిగిన తొక్కిసులాటలో అరవైమంది మరఫించారు. దానికి కారణం ఏమని తెలుపబడిందంటే, దర్గాపూజారి, దర్గాకు ‘సేవ’ చేస్తున్నందుకుగాను ప్రతి సంవత్సరం ప్రభుత్వం అతనికి ఒకటిన్నర లక్షలు గ్రాంటు ఇస్తుంది. ఆ పూజారి స్వర్యద్వారం తెరువకముందు తన గ్రాంటు ఒకటిన్నర నుంచి పదిహాను లక్షలకు పెంచమని, అప్పుడే ద్వారం తెరుస్తాననీ అక్కడి యాజమాన్యంతో గంటల తరబడి వాదులాడుతూ ఉన్నాడు. ద్వారం తెరువడంలో చాలా ఆలస్యమైంది. ద్వారం దగ్గర రద్ది పెరిగింది. దాని మూలంగానే ఆ సంఘటన సంభవించింది.

సమాధి పూజ, బహుదైవారాధన పరలోకంలో ఎలాగూ మానవుల వినాశానికి, కారణమవుతుంది. దానితోపాటు ఈ ప్రపంచంలో కూడా దాని వల్ల జరిగే సామాజిక చెడులను, నైతికరాహిత్యాన్ని, ఇతర విషపూరిత ఫలితాలను ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన వార్తాపత్రికల్లో వచ్చిన వార్తల ద్వారా అంచనా వేయవచ్చు.

1) బహోవలీపూర్ యూనివర్సిటీకి చెందిన జిద్దరు విద్యార్థినులు ఆ జిల్లాలో ఖూజా మహాకమ్మిన్ మీరాయి దర్గా దగ్గర ప్రతియేటా జరిగే జాతరకు వెళ్లారు. ఆ దర్గాపూజారి కొడుకు వారిద్దరిని అపహారించాడు. నిందితుడి తండ్రి అయిన దర్గాపూజారి కూడా² మాదక ద్రవ్యాలు అమ్ముతూ పట్టుబడినవాడే.

- 1) వివరాలకు చూడండి దావత పత్రిక 1422 సఫర్ మాసం, మే, 2001 లాహోర్, పాకిస్తాన్
 2) ‘ఖబర్’ దినపత్రిక, లాహోర్ 15 అక్టోబర్, 1992.

- 2) రాయవండ్ ప్రదేశంలో బాబారహ్మాత్ షాహ్ దర్రా దగ్గర జరిగే జాతరలో వెరైటీ ప్రోగ్రామ్ పేరిట వేయబడిన ఏడు క్యాంపిల్లో నృత్యకచేరిలు సాగుతున్నాయి. డజనులమంది నవయువతులైన అమ్మాయిలు అళ్లీల నృత్యం చేసి చూపరుల నీరాజనాలు అందుకుంటున్నారు. చూపరులందరూ కొత్తకొత్త నోట్లు కట్టలతో ఇక్కడికి వస్తారు. రాత్రి రెండు గంటలవరకు మువ్వుల సవ్వడి, తాగుబోతుల రొద వినిపిస్తూ ఉంటాయి. సైకిల్షణ్యా అనే కార్బూక్రమంలో అబ్బాయిలు అమ్మాయిల వేషం వేసి డాన్స్ చేస్తూ స్వల్పింగ సంపర్కానికి కారణమవుతున్నారు. జాతరలో జాదం, మద్యషానం, అయుధ ప్రదర్శన సర్వసామాన్యం¹ అయిపోయింది. పౌరులు నిరసనలు చేసినా ఎలాంటి చర్య తీసుకోబడలేదు.
- 3) దాతా తిరునాళ్ళ ముసుగులో అళ్లీల పాటలతో ఉద్యేగభరితమైన డాన్స్, పోలీసుల, అలయ యజమానుల సహాయంతో డజన్స్కొలది వేశ్యల రహస్యక్యాంపులు విపరీతంగా కొనసాగుతున్నాయి. అళ్లీల పాటలతో ఉద్యేగభరిత నత్యం చూడటానికి పదశ్లో పిల్లల నుంచి డెబ్బియేళ్ల కురువ్వుధ్వలదాకా వందల సంఖ్యలో వస్తారు. గంజాయి పాగలు, అళ్లీల పదజాలంతో కూడిన ఆ పాటలు అసలే మత్తెక్కివున్న ఆ గానకచేరిలను మరింత వేడెక్కిస్తాయి. వందరూపాయల నోట్లు అర్పించబడతాయి. ఒకవేశ్య మరియు ఓ గ్లోకార్ పరస్పరం చాలా సేపటివరకు కొగిలించుకొని అలాగే నించున్నారు. యువకులు వేశ్యల్ని పంచుకున్నారు. వారు పేరుపెట్టి పిలవగానే ఆ వేశ్యలు స్టేషన్ మీదకు వచ్చి వారి మనసును రంజింపచేస్తారు. ఒక దశలో వేశ్యలు డాన్స్ చేస్తూ నేలమీద వెల్లకిలా పడుకున్నారు. దాంతో ఆకతాయిలు లేచి² నించున్నారు. అప్పుడు జరిగిన కోలాహలంలో వందలాది కుర్చీలు విరిగిపోయాయి.
- 4) డబ్బా పీర్లు విదేశి ఏజెంట్ల వ్యాపారం కూడా చేబుచ్చుకున్నారు. ప్రభుత్వంతో ప్రగాఢమైన సంబంధాలు కలిగి ఉన్నారు. వారి ఈ రాజకీయ ప్రభుత్వ అండదండల మూలంగా పోలీసులు నేరాలను వృత్తిగా చేసుకుంటున్న ఎంతోమందిని అరెస్టు చేయటానికి భయపడుతున్నారు. ఇండ్రు³ వెంట తిరిగే ఫకీర్లు రాజకీయ సభలు సమావేశాలకు తప్పకుండా హజరవుతారు.
- 5) స్టైల నగ్గి శరీరాల మీద తావీజులు రాసే రాస్సాటెన్ పట్టుబడ్డాడు. అతణ్ణి వ్యాఖిచారం హత్య, దోషించి, స్క్రిగింగ్ మొదలగు నేరాల క్రింద అనేక జిల్లాల పోలీసులు

1) నవాయె వశ్శీ దినపత్రిక లాపోర్ 6 ఆగస్టు 2001.

2) ఖబోర్ రిపోర్ట్ షాహ్ రాహ్ బహామ్ పర్ సౌజన్యంతో-అమీర్ హమ్జా 79వ పుట.

3) ఖబోర్ రిపోర్ట్, షాహ్ రాహ్ బహామ్ పర్ సౌజన్యంతో, అమీర్ హమ్జా-79వ పుట

వెతుకుతున్నారు. ముల్లాన్ తర్వాత పేఖూపూరా శివారుగ్రామాల్లో ఓ 'మరం' స్థాపించి ఈ అవిసీతి వ్యాపారం చేస్తుండేవాడు.¹

పారక మహాశయులారా!

మన దర్లాల, మరాల, ఆస్థాన లోకపు సంక్షిప్త సమాచారం ఇది. చూశారుగా! అవి మనం నివసిస్తున్న లోకం కన్నా ఎక్కువ రంగవైభవంగా, ఎక్కువ మనపూరంగా, ఎక్కువ ఆకర్షపంతంగా ఉంటాయి. ఇలాంటి సమాధులు, దర్లాల దగ్గరికివెళితే చావు ఎలా గుర్తుకొస్తుంది? పరలోకం జ్ఞాపకం ఎందుకు వస్తుంది? ఇక్క లేక బహుమానపు చింత ఎలా పుడుతుంది? దైవభీతి ఎవరి హృదయంలో పుడుతుంది? పహిక అనాసక్తత ఎలా జనిస్తుంది? అందుకే, ఈ కారణంగానే ఇస్లాం ధర్మంలో సమాధుల దగ్గర జాతరలు పెట్టడం, కచేరీలు చేయటం, క్యాంపులు నిర్వహించటం, గుంబండులు నిర్మించటం, తిరునాళ్లు చేయటం, దీపాలు పేర్చటం, హూలదుప్పట్లు పరవటం సమాధి లేక దానిమీద కట్టబడి ఉన్న కట్టడాన్ని చుంబించటం, దాని ముందు తలవంచటం, సజ్ఞ చేయటం సమాధి చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయటం, సమాధి దగ్గర ఖుర్చానీ చేయటం, అన్వదానం చేయటం? సమాధిలో ఉన్నవారికి తమ బాధలు, అవసరాలు నివేదించుకోవటం మొదలగునవనీ నిషేధించబడ్డాయి. పెద్ద షిర్క్ అంత ఫోరపాపాలు ఇవి. పాతే ఏ పండితుల విధానంలోనియితే ఈ పనులనీ ధర్మసమ్మతంగా భావించబడ్డాయో వారిని మేము కడు బాధాతప్త హృదయంతో, చిత్తవద్ధితో విన్నవించుకునేదేమిటంటే “ఏమండి! మీరే ఆలోచించండి. బలులు ఇవ్వటానికని, జాతరలు చేయటానికని, మొక్కబండులు చెల్లించుకోవటానికని విన్నపాలు చేసుకోవటానికని, దానధర్మాలు చేయటానికని, అవసరాలు తీర్చుమని కోరటానికని ఏదో వంకతో సమాధుల దగ్గరికి, మరాల దగ్గరికి, ఆస్థానాల దగ్గరికి వచ్చే ప్రీతి పురుషుల మూలంగా సమాజంలో జనిస్తున్న నైతికరహితయం, అక్కిల వాతావరణం, వ్యాఖ్యిచారం, ఇతర చెడుల నిర్లజ్ఞాకరమైన సంస్కృతికి బాధ్యులు ఎవరు? ప్రథయదినాన దీనికి జవాబుదారీ వహించే బాధ్యత ఎవరిది?

రెండు: ఆ పండితుల దృష్టిని కాస్త ఈ మాటవైపు కూడా సారించదలిచాం. అదేమిటంటే మంచి నుంచి మంచే పుడుతుంది. మేలు నుంచి మేలే పుడుతుంది. అలాగే చెడు, పాపాల నుంచి చెడు, పాపాలే పుడతాయి. ఇది సర్వజనమోద సత్యం. మామిడిచెట్టు నాటితే కందిపప్పు రాదు. కందిపప్పు నాటితే మామిడిపండ్లు కాయవు-ఇలా ఎప్పుడూ జరగలేదు. సమాధుల దగ్గర, మరాల్లో మొక్కబండులు చెల్లించుకోవటం, బలులు ఇవ్వటం కోరికలు తీర్చుమని వేడుకోవటం, జాతరలు, తిరునాళ్లు చేయటం గనక నిజంగా ఇస్లామీయ పరీతులో సమ్మతమైనవి, పుణ్యప్రదమైనవి అయితే ఆ

1) ఖబరే రిపోర్ట్ పొర్చులో బహాప్రవర్త సాజన్యంతో, అమర హమజా-67వ పుట.

మంచివనుల నుంచి, ఆ పుణ్యకార్యాల నుంచి అశీల, నిర్జబ్బకరమైన, వ్యభిచార,
నేరవృత్తితో కూడిన సంస్కృతి ఎందుకు జన్మిస్తాంది? సమాజాన్ని జూదం, వ్యభిచారం,
మద్యపానం, మాదక గ్రహాల వినియోగం, ఇతర నేరాల నుంచి ప్రకూరునం చేయాలని
కోరుకునే పండితులు మా ప్రశ్న గురించి చిత్తశుద్ధితో ఆలోచిస్తారా?